

CHÚA NHẬT 3 MÙA VỌNG C

Lời Chúa: Lc 3, 10-18

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca.

10 Đám đông hỏi ông rằng: "Chúng tôi phải làm gì đây?" 11 Ông trả lời: "Ai có hai áo, thì chia cho người không có; ai có gì ăn, thì cũng làm như vậy." 12 Cũng có những người thu thuế đến chịu phép rửa. Họ hỏi ông: "Thưa thầy, chúng tôi phải làm gì?" 13 Ông bảo họ: "Đừng đòi hỏi gì quá mức đã ấn định cho các anh." 14 Binh lính cũng hỏi ông: "Còn anh em chúng tôi thì phải làm gì?" Ông bảo họ: "Chớ hà hiếp ai, cũng đừng tống tiền người ta, hãy an phận với số lương của mình." 15 Hồi đó, dân đang trông ngóng, và trong thâm tâm, ai nấy đều tự hỏi: biết đâu ông Gio-an lại chẳng là Đấng Mê-si-a! 16 Ông Gio-an trả lời mọi người rằng: "Tôi, tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, nhưng có Đấng mạnh mẽ hơn tôi đang đến, tôi không đáng cỡi quai dép cho Người. Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần và lửa. 17 Tay Người cầm nia rê sạch lúa trong sân: thóc mảy thì thu vào kho lẫm, còn thóc lép thì bỏ vào lửa không hề tắt mà đốt đi." 18 Ngoài ra, ông còn khuyên dân nhiều điều khác nữa, mà loan báo Tin Mừng cho họ.

Dáng đứng của niềm vui kitô hữu

1. Lý do của niềm vui : Thiên Chúa “đang trở về” :

Màu tím của Mùa Vọng làm tôi chợt nhớ tới bài thơ “Màu Tím Hoa Sim” của thi sĩ Hữu Loan, một bài thơ được sáng tác cách đây hơn 50 năm và vừa được công ty cổ phần công nghệ Việt (Vitek VTB) mua bản quyền tác giả với giá 100 triệu đồng Việt nam.

Ai cũng biết, bài thơ “Màu tím hoa sim” là tâm sự của Hữu Loan viết để tiếc thương người vợ trẻ Lê Đỗ Thị Ninh vừa kết duyên với ông chưa được mấy tháng đã vội lìa đời vì tai nạn chết đuối. Bài thơ đã liên kết màu tím của hoa sim với nỗi buồn da diết của một người vĩnh biệt vợ hiền :

Màu tím hoa sim

tím chiều hoang biên biệt
 Có ai ví như từ chiều ca dao nào xưa xa
 Áo anh sứt chỉ đường tà
 Vợ anh chưa có mẹ già chưa khâu
 Ai hỏi vô tình hay ác ý với nhau
 Chiều hoang tím có chiều hoang biết
 Chiều hoang tím tím thêm màu da diết...

Từ “Màu tím hoa sim” của đời thường đến màu tím của phụng vụ (Mùa Chay, Mùa Vọng, Lễ Tang) đều gọi lên nét buồn, nét nhớ, nét tiếc thương... Giữa Khung trời Mùa Vọng man mác một sắc tím của thấp thỏm đợi chờ, một chút buồn của khắc khổ lo âu với hình ảnh hoang mạc, lưu đầy cùng với những tiếng ca ghi đậm nỗi xót xa kêu cứu van lơn : “Trời cao hãy đổ sương xuống...Mây ơi mưa Đấng Cứu Tinh...”, thì hôm nay, Chúa Nhật III Mùa Vọng, lại bùng lên một “sắc hồng tươi vui”, đúng như tên gọi truyền thống của Phụng vụ : “Chúa Nhật áo Hồng”. Nhất là bầu khí Phụng vụ hôm nay với nội dung Lời Chúa và kinh nguyện đều mang dáng vẻ vui tươi mà ngay từ Ca Nhập Lễ, lời của Thánh Phaolô gửi giáo đoàn Philipphê đã vang lên như một lời hiệu triệu, một mệnh lệnh : “Anh em hay vui lên ! Tôi nhắc lại : anh em hãy vui lên”. Trong khi đó, bài đọc 1, trích đoạn sách sứ ngôn Sô-phô-ni-a là bản tin vui loan báo ngày Ít-ra-en được giải thoát khỏi kiếp nô lệ lưu đầy :

“Reo vui lên, hỡi thiếu nữ Sion
 Hò vang dậy đi nào, nhà Ít-ra-en hỡi !
 Hỡi thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, hãy nức lòng phấn khởi.
 Tư tưởng hoan vui đó lại còn được tiếp nối với lời đáp vịnh ca trích từ sách Isaia :

“Dân Sion, hãy mừng rỡ reo hò,
 vì giữa người, Đấng Thánh của Ít-ra-en quả thật là vĩ đại !”
 Và nếu lưu tâm một chút, chúng ta sẽ nhận ra ngay cái lý do chính trong niềm vui của “dân Si-on”. Đó chính là vì Thiên Chúa đang trở lại, Thiên Chúa đang hiện diện, Thiên Chúa đang trở về, một Vị Thiên Chúa lặng lẽ viếng thăm dân Ngài mà Gioan Tiê-nô trong Tin Mừng hôm nay mách chỉ :
 “Có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến, tôi không đáng cởi quai dép cho Người...”.

Cũng chính vì để nhắc lại niềm tin vào một Thiên Chúa trung thành và yêu thương đó, mà các sứ ngôn đã thay phiên nhau công bố sứ điệp hoan vui về “Sự Trở về, sự viếng thăm, sự quang lâm, sự hiện diện của Thiên Chúa,”.

“Vui lên nào hỡi sa mạc và đồng khô cỏ cháy,
Vùng đất hoang hãy mừng rỡ trở bông...

Hãy nói với những kẻ nhát gan : “Can đảm lên, đừng sợ !
Thiên Chúa của anh em đây rồi...Chính Người sẽ đến cứu anh em” (Is 35, 1-4)

Dân Chúa không còn phải ngày lại ngày mòn mỏi với một tin buồn muôn thuở sống cuộc đời tăm tối trong kiếp nô lệ, lưu đầy, nhưng sẽ hân hoan đón nhận một tin vui, tin mừng trọng đại :

“Hỡi kẻ loan tin mừng cho Xi-on, hãy trèo lên núi cao. Hỡi kẻ loan tin mừng cho Giê-ru-sa-lem, hãy cất tiếng lên cho thật mạnh. Cất tiếng lên, đừng sợ, hãy báo các thành miền Giu-đa rằng : “Kìa Thiên Chúa các ngươi”. Kìa Đức Chúa quang lâm hùng dũng, tay nắm gọn chủ quyền...” (Is 40, 9-10)

Và sau những ngàn năm mong mỏi đợi chờ, Tin mừng vĩ đại đó đã hiện thực vào đêm mà các thiên sứ đã báo cho các mục đồng thành Bê-lem :

“Tôi báo cho anh em một tin mừng, một tin mừng vĩ đại cho toàn dân là hôm nay, Đấng Cứu thế đã giáng sinh trong thành vua Đa-vít”.

Và sau đó 30 năm, đó cũng chính là Tin Mừng mà Đức Kitô đã loan báo khi Ngài công khai rao giảng :

“Hôm nay đã ứng nghiệm lời các ngươi vừa nghe...Thánh thần Chúa ngự trên tôi, để tôi đem tin mừng cho người nghèo khó...” .

Vâng, Thiên Chúa của chúng ta, Thiên Chúa mà Đức Kitô đến mặc khải rõ ràng cho chúng ta không bao giờ là một “Thiên Chúa trên các tầng mây nghìn trùng xa cách, chỉ biết ngó xuống mặt đất để dò xét và luận phạt. Nhưng là một Thiên Chúa “đang ở giữa chúng ta đây, một Thiên Chúa đang đồng hành giữa cuộc sống chúng ta để cảm thương thân phận, để chia sẻ ngọt bùi :

“Hãy mừng rỡ reo hò, vì ở giữa ngươi, Đấng Thánh của Ít-ra-en thật cao cả” (Đáp ca).

Đức Chúa, Thiên Chúa của ngươi đang ngự giữa ngươi
Người là Vị Cứu tinh, là Đấng anh hùng.. (Bđ 1)

Khi nào con người không tìm gặp được một Thiên Chúa đang đến, đang có mặt, đang đồng hành, đang nhìn đến với lòng yêu thương tha thứ, chắc chắn con người sẽ làm lùi tiến bước trong nỗi buồn bất tận, trong nỗi thất vọng lênh láng. Giu-đa, người tông đồ bán Chúa, chắc chắn đã mang tâm sự náo nê như thế trong cái chết tự treo cổ bi đát và thất vọng. Hàng năm trên thế giới, có hàng ngàn người “đi trên cái nỗi buồn thất vọng muôn thuở của Giu-đa”, con đường tự tử, phải chăng vì họ đã không gặp được niềm vui có một ai đó, một Thiên Chúa đang đồng hành, sẽ chia và an ủi !

Khi ban Con Một cho chúng ta, Thiên Chúa không muốn một ai phải làm lùi ra đi như thế. Cho dầu có thân tàn ma dại như “người con hoang”, một khi quay gót trở về, Thiên Chúa vẫn rộn ràng mở tiệc để hoan vui chào đón. (Lc 15, 11-32).

Và như thế niềm vui chợt về giữa Mùa Vọng hôm nay chính là một lời mời gọi thiết tha để tất cả chúng ta kiên toàn lòng tin vào Thiên Chúa, trở về với Thiên Chúa, tin thác cuộc đời cho Chúa và gặp gỡ Thiên Chúa. Như vậy, niềm vui hôm nay, niềm vui của Mùa Vọng kitô giáo, niềm vui của đức tin lại là “niềm vui cần được trả giá đắt”.

2. Dáng đứng của niềm vui kitô hữu :

Đó là Niềm Vui mang tính anh hùng, là niềm vui mang “dáng đứng của Máng cỏ Bê-Lem, của đồi Gon-go-ta, của từ bỏ, của hy sinh, của yêu thương, phục vụ.

- Đó chính là niềm vui của Đức Trinh Nữ Maria khi Mẹ đã cảm nhận được thể nào vâng phục thánh ý Thiên Chúa. “Tôi hớn hờ vui mừng trong Đấng Cứu chuộc tôi”, vì “Tôi là tôi tá Chúa”.

- Đó là niềm vui của các Thánh Tông Đồ từ tòa án công nghị của quan chức Do Thái bước ra sau khi đã can đảm lựa chọn ý muốn của Thiên Chúa và hoàn tất sứ mệnh chứng nhân : “Các ông vui mừng vì được chịu đau khổ để làm chứng cho Đức Kitô”,

- Đó là niềm vui của Mẹ Thánh Têrêxa thành Calcutta, khi được cận kề săn sóc những kẻ yếu đau liệt lảo,

- Đó là niềm vui của Thánh Maximilien Kolbe khi được chịu chết thay cho một người tù sắp bị lên án tử

- Đó là niềm vui của Á Thánh Anrê Phú Yên khi được đưa đi xử tử để làm chứng mình thuộc về Đức Kitô và đáp trả tình yêu cho Ngài...
- Đó là niềm vui dành cho những kẻ thực hành theo cách chỉ dẫn của thánh Gioan Tiền hô trong Tin Mừng hôm nay : “Ai có hai áo, thì chia cho người không có ; ai có gì ăn, thì cũng làm như vậy.”
- Và cụ thể, ở giữa cộng đoàn chúng ta hôm nay, đó là niềm vui của những em thiếu nhi đang tập múa, tập hát trong ca đoàn Giáng Sinh hay trong đội hình canh thức, là niềm vui của những anh em thợ điện, thợ vẽ đang hết mình cho các hạng mục trang trí Giáng Sinh sao cho đẹp đẽ, uy nghi, đó là niềm vui của những bạn trẻ, của các anh chị em tân tòng lo lắng sao cho cây Noel thật đẹp, hang đá thật duyên dáng...

Suốt 2000 năm nay, trên mọi miền thế giới, đã có bao nhiêu con người đã hưởng ứng, đã sống niềm vui mà hôm nay chúng ta được gọi mời tiếp nối. Và như thế, phải chăng sống đức tin đích thực đó là biết không ngừng biến “màu tím hoa sim cuộc đời” của lạnh nhạt, thờ ơ, cách biệt Thiên Chúa trở nên màu hồng của niềm vui đầy ấp ân sủng và sự hiện diện của Thiên Chúa tình yêu. Niềm vui Giáng Sinh sắp tới sẽ chỉ trọn vẹn và chỉ dành cho những ai biết mở lòng ra để khát khao, đón nhận và gặp gỡ Thiên Chúa.

LM. Giuse Trương Đình Hiền